

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.91/2022/50. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2023. január 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az embercsempészség büntetése miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2022. március 31. napján kihirdetett 17.B.203/2018/720. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 15 (tizenöt) évre súlyosítja, és a vádlottat 10 (tíz) év Magyarország területéről kiutasításra ítéli. A közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vádlottal szemben elrendelt vagyonekbevonás összege 6.188.725,- (hatmillió-egyszáznyolcvannyolcezer-hétszázhuszonöt) forint.

Terhelt1 I.r. vádlott 2017. február 1. napjától február 2. napjáig őrizetben, 2017. február 3. napjától 2020. január 30. napjáig letartóztatásban volt, majd 2020. január 31. napjától 2022. március 31. napjáig bűnügyi felügyelet alatt állt, ennek megfelelően a kiszabott szabadságvesztésbe a bíróság beszámítani rendeli a 2017. február 1. napjától 2020. január 30. napjáig előzetes fogvatartásban, a 2020. január 31. napjától 2022. március 31. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt azzal, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A Terhelt2 II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 8 (nyolc) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.

Terhelt4 IV.r. vádlott 2017. február 1. napjától február 2. napjáig őrizetben, 2017. február 3. napjától 2017. március 22. napjáig letartóztatásban volt, majd 2017. március 23. napjától 2020. január 18. napjáig bűnügyi felügyelet alatt állt, ennek megfelelően a kiszabott szabadságvesztésbe a bíróság beszámítani rendeli a 2017. február 1. napjától 2017. március 22. napjáig előzetes fogvatartásban, a 2017. március 23. napjától 2020. január 18. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt azzal, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A Terhelt5 V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 (négy) év 9 (kilenc) hónapra súlyosítja.

Terhelt7 VII.r. vádlott tekintetében a közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Terhelt7 VII.r. vádlott 2018. március 27. napjától 2018. július 15. napjáig kiadatási őrizetben, 2018. július 16. napjától 2018. július 18. napjáig őrizetben, 2018. július 19. napjától 2020.

január 30. napjáig letartóztatásban volt, 2020. január 31. napjától bűnügyi felügyelet alatt áll, ennek megfelelően a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a 2018. március 27. napjától 2018. július 15. napjáig kiadatási őrizetben, 2018. július 16. napjától 2020. január 30. napjáig letartóztatásban, 2020. január 31. napjától 2022. március 31. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt azzal, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Terhelt8 VIII.r. vádlottat 5 (öt) év Magyarország területéről kiutasításra ítéli. A közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Terhelt8 VIII.r. vádlott 2018. június 12. napjától 2018. október 15. napjáig kiadatási őrizetben, 2018. október 16. napjától 2018. október 17. napjáig őrizetben, 2018. október 18. napjától 2020. október 15. napjáig letartóztatásban volt, 2020. október 16. napjától 2021. május 25. napjáig bűnügyi felügyelet alatt állt, ennek megfelelően a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a 2018. június 12. napjától 2018. október 15. napjáig kiadatási őrizetben, 2018. október 16. napjától 2018. október 17. napjáig őrizetben, 2018. október 18. napjától 2020. október 15. napjáig letartóztatásban, 2020. október 16. napjától 2021. május 25. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt azzal, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Megállapítja, hogy az eljárás során lefoglalt és Terhelt1 I.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., és Terhelt6 VI.r. vádlott részére kiadni rendelt SIM kártyák és memóriakártyák az iratok részét képezik.

A Terhelt1 I.r. vádlottnak kiadni rendelt Samsung GT-E1200 I és Samsung S6 típusú mobiltelefont, a Terhelt3 III.r. vádlottnak kiadni rendelt LG típusú mobiltelefont, a Terhelt4 IV.r. vádlott részére kiadni rendelt 3 db mobiltelefont és 4 db GPS-t, valamint a Terhelt6 VI.r. vádlott részére kiadni rendelt ZTE mobiltelefont a lefoglalás megszüntetése mellett a bűnügyi költség és vagyonekhozás biztosítására visszatartja.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést mellőzi és felhívja a Tatabányai Törvényszéket az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I.r. vádlott jelenlegi tartózkodási helye a Fővárosi Bv. Intézet, Terhelt8 VIII.r. vádlott jelenlegi tartózkodási helye az Állampusztai Országos Bv. Intézet, Terhelt3 személyazonosító igazolványának száma: Szám1.

Az ítéltábla a Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja a 2022. április 1. napjától 2022. május 11. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt azzal, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg, valamint a 2022. május 12. napjától letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 362.190,- (háromszázhatvankettőezer-egyszázkilencven) forint bűnügyi költségből 85.919,- (nyolcvanötezer-kilencszáztizenkilenc) forintot Terhelt5 V.r. vádlott, 91.415,- (kilencvenegyezer-négyszáztizenöt) forintot Terhelt4 IV.r. vádlott és Terhelt7 VII.r. vádlott egyetemlegesen köteles megfizetni, míg a fennmaradó 184.856,- (egyszáznyolcvannégyezer-nyolcszázötvenhat) forintot az állam viseli.

I n d o k o l á s

[1] Fenti ügyben eljáró Tatabányai Törvényszék a 2020. szeptember 3. napjától 2022. március 21. napjáig tartó nyilvános folytatólagos tárgyalássorozat alapján meghozott és 2022. március 31. napján kihirdetett 17.B.203/2018/720. számú ítéletével bűnösnek mondta ki:

Terhelt1 I. r. vádlottat folytatólagosan, társtettesként, bünszervezetben elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont, (5) bekezdés], továbbá

Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., valamint Terhelt6 VI. r. vádlottakat folytatólagosan, társtettesként, bünszervezetben elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont], valamint

Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r. vádlottakat társtettesként, bünszervezetben elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont].

[2] Ezért a törvényszék

Terhelt1 I. r. vádlottat 11 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt2 II. r. vádlottat 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt3 III. r. vádlottat 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt4 IV. r. vádlottat 5 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt5 V. r. vádlottat 4 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt6 VI. r. vádlottat 4 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt7 VII. r. vádlottat 3 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 5 év Magyarország területéről kiutasításra, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra, valamint

Terhelt8 VIII. r. vádlottat 3 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra

ítélte.

Az elsőfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe valamennyi vádlott vonatkozásában beszámítani rendelte az általuk előzetes fogvatartásban, illetőleg a törvényben meghatározott bűnügyi felügyeletben töltött időt, egyúttal rendelkezett a beszámítás konkrét módjáról, illetőleg arra vonatkozóan is, hogy a vádlottak feltételes szabadságra nem bocsáthatóak.

A törvényszék I. r. vádlottal szemben 6.039.188,- forint, II. r. vádlott tekintetében 2.288.163,- forint, III. r. vádlott vonatkozásában 1.042.890,- forint, IV. r. vádlottal szemben 868.860,- forint, V. r. vádlott vonatkozásában 218.259,- forint, VI. r. vádlott tekintetében 233.868,- forint, míg VIII. r. vádlottal szemben 108.962,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[3] Az elsőfokú bíróság elkobzás, lefoglalás megszüntetése és kiadni rendelés, valamint megsemmisítés, továbbá az iratok részévé történő nyilvánítás formájában rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, emellett külön-külön és egyetemlegesen kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség részleges viselésére, annak megállapítása mellett, hogy az így fennmaradó 14.116.115,- forint bűnügyi költséget a magyar állam viseli.

[4] A törvényszék 720. sorszámú elsőfokú ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetések kiszabása, továbbá I. r. vádlottal szemben határozott ideig tartó kiutasítás alkalmazása érdekében terjesztett elő jogorvoslati kérelmet. Az I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés, II. r. vádlott és védője felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, III. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, téves jogi minősítés miatt az ítélet teljeskörű felülbírálata érdekében, másodlagosan enyhítés végett; IV., V., VI., VII. r. vádlottak felmentésért és enyhítésért, míg VIII. r. vádlott védője bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.240/2018/124-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva a védelmi oldalról bejelentett jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta, kiemelve azt, hogy a másodfokú felülbírálat teljeskörű.

Az ügyészi érvelés szerint a törvényszék az eljárása során a Be. 607. § (1) bekezdés, valamint a 608. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabályt nem sértett, a megállapított ítéleti tényállás néhány számítási és elírási hibától eltekintve megalapozott, az elsőfokú bíróság bizonyítékokat a tárgyalás anyagává tévő és értékelő tevékenysége megfelelő volt, a terheltek az ítélet indokolásában írtak szerint tették meg az eljárás során a nyilatkozataikat, a törvényszék felolvasás és ismertetés útján tette a bizonyítás anyagává azokat a tanúvallomásokat, jogsegély útján szerzett iratokat, előzményi ítéleteket, nyomozati gyanúsítottai vallomásokat, szembesítési jegyzőkönyveket, felismerésre bemutatással kapcsolatos iratokat, amelyek a megalapozott tényállás megállapításához szükségesek voltak. A rendelkezésre álló bizonyítékok azonos szempontú és kellő részletességgel történő megjelölése, mérlegelése mellett megfelelő indokát adta az elsőfokú bíróság, hogy az ítéleti tényállását mire alapította, kitért az ügyészség és a védelem által előterjesztett bizonyítási indítványoknak való helyt adás, illetőleg azok elutasítása okaira. Az értékelő és elemző tevékenység iratellenes megállapítást nem tartalmaz, egyúttal zárt logikai rendszert mutat. Erre figyelemmel az elsőbírői mérlegelés a másodfokú eljárásban alappal nem támadható.

Az átiratban megjelölt négy vonatkozásban szükséges korrekció megtétele mellett irányadó tényállás alapján az ügyészi álláspont a terheltek bűnösségére vonatkozó következtetést is helytállónak, a cselekmények jogi minősítését törvényesnek tartotta, egyúttal megalapozottnak az elkövetéskor hatályos Btk. szabályainak alkalmazását.

Az 1/18. tényállásban rögzítettekkel összefüggésben a Kúria egyedi ügyben hozott határozatában foglalt iránymutatás alapján az ügyészi átirat elemezte a külföldi ítélettel érintett, egységet képező bűncselekményekkel kapcsolatosan a tettazonosság és az ítélt dolog összefüggéseinek vitatható kérdéseit, amely okfejtés alapján az elsőfokú bíróságéval azonos álláspontra jutott III., V. és VI. r. vádlottak bűnösségének megállapíthatósága tekintetében.

[6] A büntetés kiszabása körében a folytatólagos elkövetés figyelembevétele, illetőleg a súlyosító körülmények nagyobb száma és nyomatéka mellett valamennyi vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztések lényeges súlyosbítását tartotta indokoltnak, ugyanis a jogalkotó által megkívánt kétirányú büntetési cél, a terhükre rótt bűncselekmények visszaszorítása csak így érhető el, V. és VI. r. vádlottak tekintetében pedig az enyhítő szakasz alkalmazása minderre figyelemmel indokolatlan.

Az átirat I. és VIII. r. vádlottak oltalmazotti jogállásának időközbeni passzíválására tekintettel szükségesnek ítélte nevezettek vonatkozásában a kiutasítás alkalmazását is.

A bűnjelekkel kapcsolatos, illetőleg a bűnügyi költségre vonatkozó ítéleti rendelkezések részbeni megalapozatlanságára figyelemmel az ügyészi indítvány e rendelkezések megváltoztatására, illetőleg a kellő tisztázottság és indokoltság hiányában a bűnügyi költségre vonatkozó ítéleti rendelkezések hatályon kívül helyezésére és a törvényszéknek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására történő utasítására tett előterjesztést, egyes előéleti adatok helyesbítése, az I. és V. r. vádlottakkal szemben alkalmazott vagyoneklobzás összegének pontosítása és a külföldi állampolgárok tekintetében a közügyektől eltiltással kapcsolatos rendelkezések mellőzése mellett.

Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta.

[7] Fellebbezésének írásbeli indokolásában az I. r. vádlott védője fenntartotta a felmentésre, illetőleg a másodlagosan enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmében foglaltakat. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás lényeges és alapvető hibáktól és hiányosságoktól szenved, amelyek kihatással voltak a bűnösség megállapítására is. Ezen hivatkozásával összefüggésben kifogásolta, hogy a Hotel neve tulajdonosát a tárgyalási szakban közvetlenül nem hallgatták ki, hozzá kérdések nem voltak intézhetőek, így az esetleges ismeretei hiányában egy sor kérdés nem volt tisztázható; sérelmezte védencének a hitelt érdemlőségében megkérdőjelezhető tartalmú nyilatkozatokat előterjesztő tanú10 tanúval történő szembesítése elmaradását. Ugyancsak kifogásolta Terhelt3 III. r. vádlott, tanú51 (KT1) és tanú52 (T1) vallomásainak bíróság általi értékelését, ezen vallomások tényállás megállapításánál történő felhasználhatóságát is megkérdőjelezve; egyúttal rámutatott arra, miszerint a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint nem állapítható meg, hogy védence és a vádlott-társai közvetlen kapcsolatban álltak volna, illetőleg I. r. terhelt bárkinek biztosított volna pénzeszközöket, illetőleg bárkitől, akár a migránsoktól kapott volna pénzt. Mindemellett a védő vitatta a felismerésre bemutatások eredményeit, az azokról felvett jegyzőkönyvek felhasználhatóságát, a védence telefonjáról lementett nagy terjedelmű adathalmaz hiteltérdeklőségét, ezeknek az ítéleti tényállás megállapításához való felhasználása törvényességét.

A jogsegély, illetőleg a nemzetközi bűnügyi együttműködés keretében a német, osztrák, szlovák és olasz társhatóságoktól beszerzett okiratok felhasználhatóságát elsősorban formai hiányosságra hivatkozással kérdőjelezte meg, a vagyoneklobzásként védencével szemben meghatározott összeg megállapításának mechanizmusát is vitatta, rámutatva arra, hogy a vád szerint az I. r. vádlott által létrehozott és irányított szervezet működésének gazdaságossági egyenlege negatív, semminemű gazdagodás nem mutatható ki.

Az eljárás során beszerzett és a bizonyítási anyag részét képező szlovák bírósági ítélet köti a magyar hatóságokat is, az ott elbírált bűncselekmény szervezője a határozat szerint tanú51 volt, ezen események semmilyen módon nem köthetőek védencéhez, miként a telefonlehallgatások eredménye és egyéb terheltekre vonatkozó bizonyítékai sem.

A védelem kifogásolta a Westen Union-os pénzáttalás körülményeinek bírósági értékelését, illetőleg támogató bizonyítékként a NÚSZ adatok felhívását, amely önmagában csak a kocsimozgások rögzítésére alkalmas, az ügyben releváns következtetések levonására azonban nem.

[8] Az enyhítésre irányuló másodlagos fellebbezése körében hivatkozott arra, miszerint a rendőrség hosszabb ideje tudomással bírt az embercsempészésről, azonban az információkat készletezte, lényegében elmulasztotta a tudomására jutott bűncselekmények megszakítását, a bűnszervezettel kapcsolatban pedig azt indítványozta, hogy amennyiben a bíróság az I. r. vádlott cselekvőségét az ezzel ellentétes bizonyítékok alapján megállapíthatónak látja, mondja ki azt, hogy nem védenca volt annak szervezője, irányítója.

Elismerte, hogy 2015 év óta az embercsempészet óriási méreteket öltött, rengeteg eljárás van folyamatban, amely leterheli a bíróságokat, a helyzet javulására azonban az aktuális geopolitikai helyzetre figyelemmel nem lehet számítani, a helyzet eszkalálódni fog, a fennálló problémát a büntetőjog eszközeivel nem lehet orvosolni.

Minderre figyelemmel ezzel összefüggésben a 10 évet elérő vagy azt meghaladó büntetések pusztán megtorló, bosszú jellegűek, az adott egyénen és családján túl nem érik el a kívánt hatást. Hivatkozott arra is, hogy védenének egy újszülött gyermek felneveléséről is gondoskodnia kell.

Utalt ugyan a Be. 609. § (1) bekezdésében foglaltakra, de a kérelmét megismételve elsődlegesen a vádlott felmentésére, másodlagosan a büntetésének enyhítésére tett indítványt.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a védő pontosítva a fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat, elsődlegesen a Be. 609. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, egyébiránt ugyanazon indokok mentén másodlagosan felmentésre, harmadlagosan pedig enyhítésre tett indítványt.

Kitért arra is, hogy bűnszervezet esetében a hierarchia magasabb szintjén lévő részéről a neki vertikálisan alárendeltek irányába utasítás történik, míg az egyéb bűnkapcsolati formák esetében jellemzően megbízás. Jelen ügyben is az utóbbiról van szó.

Mindemellett a védelem történelmi példákra utalt, amelyek igazolták, hogy a büntetési tételek emelése önmagában sohasem jelent megfelelő megoldást egy adott bűncselekmény elszaporodottságának kezelésére, visszaszorítására.

[9] Fellebbezésének írásbeli indokolásában a II. r. vádlott védője maradéktalanul fenntartotta az elsődlegesen felmentésre, másodsorban enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmét, egyúttal indítványozta a fellebbviteli főügyészség által előterjesztett, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabására irányuló fellebbezés elutasítását.

A másodfokú ügyész által felhívott és külön értékelni indítványozott folytatólagos elkövetéssel összefüggésben a védelem arra hivatkozott, hogy ez az egyes cselekmények vizsgálata során külön-külön vádlottanként értékelendő körülmény, hiszen a cselekmények láncolatában nem minden résztvevő azonos mértékű cselekményt tanúsít, ez különösen II. r. vádlott tekintetében értékelendő. E kérdéskörben a megállapított részvételi minőség megkérdőjelezése érdekében került sor a védelem részéről az elsődleges indítvány előterjesztésére, ugyanis a lefolytatott bizonyítási eljárás során jelzett és észrevételezett, védenca javára szóló körülmények az elsőfokú eljárásban nem találtak teljes mértékben meghallgatásra, ezek tekintetében a szükséges bizonyítás is elmaradt, így a másodfokú eljárás

során már nem orvosolható eljárási szabálysértés történ, mely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására.

A bizonyítási eljárásban nem történt meg tanú⁵³ meghallgatása, amely tanú³⁸ nyilatkozatai és a cégjegyzék nyilvántartási adatok alapján szükséges lett volna, mivel a gépjárműhasználati adatokat nem tudni honnan szerezte be, emellett tanú⁵¹ személyes meghallgatása is fontos lett volna, az általa tett nyilatkozatok ugyanis ellentmondásosak. Amiatt is szükséges lett volna utóbbi tanú vallomásának elemzése, mert a Szlovákiában tőle lefoglalt telefon valóban tartalmazott bejegyzést II. r. vádlott vonatkozásában, ugyanakkor az ügyben érintett többi vádlott-társtól lefoglalt telefonok tekintetében ugyanezt a nyomozóhatóság nem észlelte, annak ellenére sem, hogy Terhelt⁴ IV. r. vádlott is segítette a nyomozást, azonban az ő telefonját sem listázták.

Utóbbiak miatt a védenca tekintetében a bűnösség megállapítása nagyobb körütekintést igényelt volna, elmarasztalására pedig olyan tényezők és megfontolások alapján került sor, amelyeket konkrét adatok nem támasztanak alá.

Ezzel összefüggésben a kiszabott szabadságvesztés mértékének további súlyosítása indokolatlan, védenca korábban büntetve nem volt, családja eltartásáról gondoskodott, és gondoskodik arról jelenleg is, az életvitele rendezett.

A nyilvános ülésen előadott perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolásban foglaltakat fenntartva továbbra is kifogásolta bizonyos eljárási cselekmények elmaradását, tanú⁵³ közvetlen kihallgatásának elmulasztását, az inkriminált gépjárművek megvásárlásával összefüggésben tanú⁵¹ célirányos nyilatkozatának hiányát, a Település¹ ingatlanl kapcsolatos összes lényeges, releváns körülmény felkutatásának és megfelelő értékelésének elmaradását, a [202] és [204] bekezdésekben tett megállapítások iratellenességét. Rámutatott arra, hogy a fennálló körülmények alapján védencae¹ Terhelt¹ral Település¹on történő találkozására milyen okokból kifolyólag nem kerülhetett sor. Védenca a 2016-os terhére rótt elkövetések időpontjában nem is tartózkodott Magyarországon, ennek ellenkezőjét a büntetőeljárás során semmilyen módon nem lehetett igazolni, tanú⁵¹ védencae¹t érintő terhelő nyilatkozatai oly mértékben ellentmondásosak, hogy arra ítéleti tényállás nem alapítható, a hivatkozott telefonszám pedig elfogadható módon semmiképpen nem köthető II. r. vádlotthoz.

Az enyhítésre irányuló indítványa körében hivatkozott arra, hogy védenca sem a terhére rótt elkövetéseket megelőzően, sem azt követően nem volt büntetve, mindvégig a családja eltartásáról gondoskodott, az életvitele kifogástalan.

[10] Fellebbezésének írásbeli indokolásában III. r. vádlott védője azt emelte ki, hogy a támadott ítélet téves anyagi jogi következtetéseken alapul, az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a cselekményt bünszervezetben elkövetettként, amiért a kiszabott büntetés is törvénysértő. Erre tekintettel elsődleges indítványa a bünszervezetben való elkövetés megállapításának mellőzésére, egyúttal a kiszabott büntetés enyhítésére irányult.

Érvelése szerint a jelen ügy elkövetői között a hierarchikus felépítettség és a konspiratív összekapcsolódás nem jött létre. A terheltek nem használtak „eldobhatós” telefonokat és telefonszámokat, a konspiratív működési csoportokra jellemző azonosíthatatlan beceneveket, jelszavakat, jelmondatokat sem alkalmaztak, nem használták ki, hogy a taxira kihelyezett jól látható külső jelzés védelme alatt a külső szemlélő és így a hatóságok számára is jogszerű fuvarként tüntethették volna fel a migránsok konspiratív szállítását. A vádlottak összehangolt tevékenységéhez nem kapcsolódtak olyan részelemek, tevékenységmozzanatok, amelyek a konspiratív működés elengedhetetlen velejárói, az anyósülésről történő figyelés és a riadóláncszerű értesítés módszere inkább egy cserkészcsapathoz tette hasonlatossá a terhelti tevékenységet, mintsem tudatosan felépített, konspiratív módon működő bünszervezethez.

Terhelt3t és társait a használatukban álló, minden komolyabb erőfeszítés nélkül visszakövethető és lenyomozható taxik, rendszámok és ugyancsak a rendőrségi adatbázisból hozzáférhető, hozzájuk egyértelműen köthető telefonszámok buktatták le, a védelmi álláspont szerint nem érhető tetten különösebb összehangoltság vagy tervszerűség a cselekmények elkövetése során.

III. r. vádlott részéről olyan vonatkozásban sem állapítható meg többletmagatartás, hogy esetlegesen bűncselekmények elkövetéséhez szükséges jármű vagy járművek beszerzésében bizonyíthatóan bármilyen módon közreműködött volna.

A védelmi hivatkozás szerint a védenca terhére rótt irányítói szerepkör realitása már csak azért sem tartható, mert Terhelt3nak nem volt önálló utasítási joga, nem diszponálhatott pénz felett, illetőleg az eljárásban résztvevő más személyek magatartása felett sem.

Fentiekkel összefüggésben is részletesen elemezte a védelem KT1 tanú vallomását, amellyel kapcsolatosan arra a következtetésre jutott, hogy nevezett nyilatkozatait az elsőfokú bíróság nem vehette volna alapul az ítéleti tényállás megállapítása során, az abban foglaltakat el kellett volna vetni mint ellentmondásos és szavahihetetlen forrásból származó adatokat.

A kiszabott büntetés enyhítésére irányuló indítványa körében a védelem rámutatott arra, hogy védencének kiskorú gyermekről kell gondoskodnia, korábbi elítélése más töről fakadó cselekményből és jóval korábbról eredt, a bizonyítási eljárás nem igazolta, hogy IV. r. vádlotthoz képest Terhelt3 bármilyen többletirányítói jogkörrel bírt volna, mindennek ellenére Terhelt4t az elsőfokú bíróság rövidebb tartamú szabadságvesztésre ítélte, noha előélete alapján erre kevésbé volt érdemes védencénél.

Fentiek mellett a védelem hivatkozott a jelentős időmúlásra, amely védenca terhére nem róható, valamint arra a tényre, hogy III. r. vádlott a jelen bűnügy első együttműködő terheltje volt, aki jelentősen hozzájárult közreműködésével a tényállás felderítéséhez is.

Mindezek okán a bünszervezetben történő elkövetés mellőzése mellett a büntetés enyhítésére előterjesztett védői indítvány arra mutatott rá, hogy a fentiekből következően megváltozott büntetési tételkeret alsó határa szerinti büntetéskiszabás indokolt védencével szemben az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyára és a belső arányosság követelményrendszerére tekintettel.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében III. r. vádlott védője változatlanul fenntartotta a jogorvoslati kérelme írásbeli indokolásában előadottakat.

[11] IV. r. terhelt védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen a törvényszék ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére, ezzel összefüggésben a jogi minősítés körében az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a bünszervezetben történő elkövetés megállapításának mellőzésére, harmadlagosan az ügyészi fellebbezés elutasítására és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Elsődleges indítványa körében arra hivatkozott, hogy a törvényszék nem vette kellő súllyal figyelembe a büntetés kiszabásánál védenca együttműködő magatartását. IV. r. vádlott kifejezetten nagy terjedelmű, minden érdemi és ismert tényt is feltáró, a tényleges védekezési jogáról lényegileg teljes mértékben lemondó vallomást terjesztett elő, melynek ellenében joggal várhatja el, hogy azt az állami büntető igényt érvényesítő hatóságok honorálni fogják. A beismerő vallomásra figyelemmel védencével szemben további enyhítésnek van helye, arra is figyelemmel, hogy a KSH adataiból megállapíthatóan az ügyben elbírált, illetőleg ahhoz hasonló bűncselekmények száma a korábbiakhoz képest semmilyen emelkedést nem mutat, illetőleg az érintett területen azok száma az átlagosnál nem volt magasabb. Utóbbiak

miatt az elszaporodottság súlyosító körülményként történő értékelésének mellőzését indítványozta.

A bünszervezetben elkövetés feltételeinek hiányával összefüggésben a védő előadta, hogy a hierarchikus szervezetség többek között egy olyan rendszert jelent, amelynek tagjai tisztában vannak a szervezeten belüli rangjukkal és az alattuk vagy a felettük elhelyezkedő személyekkel, utóbbi tény azonban a jelen ügyben érintett terheltekről nem mondható el.

Másrészről a konspirációs működés célja a felderítés megghiúsítása és emellett az, hogy a csoport működése a külvilágtól rejtetten, leplezetten valósuljon meg. Ez a titkolózás és rejtett cselekvés IV. r. vádlott esetében szintén nem állapítható meg.

Harmadlagos indítványa körében a védelem arra mutatott rá, hogy a büntetés kiszabása során a középértéktől való eltérés okát az eljáró bíróság kellőképpen megindokolta, ennek meglétét maga az ügyészség sem vitatta, pusztán szubjektív okokból támadta azt. A védelmi álláspont szerint az elsőfokú ítélet és az abban meghatározott joghátrányok teljes mértékben megfellelhetőek a bírói gyakorlatnak. Amennyiben a felülbíró bíróság a büntetés enyhítésére sem lát lehetőséget, a védelem indítványozta az ügyészi fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Utóbbiakkal kapcsolatos álláspontját a védő a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében is változatlanul fenntartotta.

[12] Fellebbezésének írásbeli indokolásában V. r. vádlott védője arra a megállapításra jutott, hogy határozatában az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, így megalapozatlan jogi következtetések levonása útján alaptalanul állapította meg V. r. vádlott bűnösségét, ezért elsődleges indítványa az elsőfokú ítélet megváltoztatására, és az V. r. vádlottnak a terhére rótt bűncselekmények alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján történő felmentésére irányult, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélettel kiszabott büntetés eltúlzottság okán történő mérséklését kérte.

Az elsőfokú bíróságnak a bünszervezet fogalmi elemeire, illetőleg azok fennállására vonatkozó érvelése a védelmi álláspont szerint védenecse vonatkozásában nem foghat helyt, nem áll rendelkezésre semmilyen konkrét bizonyíték az embercsempészetben való részvételére vonatkozóan, és arra nézve sem, hogy tudattartama átfogta volna a bünszervezetben való részvételt.

Az elsőfokú bíróság Terhelt4 IV. r. vádlott terhelő vallomása és egyéb, közvetett bizonyítékok alapján állapította meg V. r. vádlott bűnösségét. Terhelt4 vallomásai azonban nem csupán egy vallomáson belül mutattak ellentmondásokat, hanem az eljárás során különböző időpontokban tett vallomásai önmagukhoz képest sem bizonyultak következetesnek. Az eljárás során nem nyert aggálytalan bizonyítást, hogy Terhelt5 III. r. vádlotton keresztül I. r. vádlottól kapott pénzbeli juttatást a migránsok szállításáért, mint ahogy magának a szállításnak a ténye sem. A KT1 tanú vallomása pedig oly mértékben terhelt az önellentmondásoktól, amely alkalmatlanná teszi arra, hogy az ítéleti tényállás megállapításának alapjául szolgálhasson.

Nem áll rendelkezésre tehát olyan bizonyíték, amely alapján V. r. vádlott bűnössége kétséget kizáróan megállapítható, vele szemben felmentésnek van helye.

A másodlagos indítványa körében a védő nyomatékos enyhítő körülményként hivatkozott a kiskorú eltartásra szoruló gyermekekre, illetőleg a jelentős időmúlás tényére, kiemelve azt, hogy az ügyészi fellebbezésben foglaltak messzemenően eltúlzottak, nem a súlyosabb büntetés alkalmazása, hanem egyenesen a büntetés enyhítése lehet csak indokolt a védenecse vonatkozásában.

A nyilvános ülésen előadott perbeszédében a védő változatlanul fenntartotta az írásban kifejtett álláspontját.

[13] VI. r. vádlott védője jogorvoslati kérelme írásbeli indokolásában a vádlott javára elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett bejelentett fellebbezését maradéktalanul fenntartotta.

Elsődleges indítványa körében arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a VI. r. vádlottal szemben megalapozatlan, az eljárás során a bűnössége nem került bizonyításra. A törvényszék a tényállás megállapítása során a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, azok közül egyeseket ésszerű kontroll hiányában értékelte és fogadta el, ugyanakkor az ügy szempontjából meghatározó bizonyítékokat figyelmen kívül hagyott. A tényállás megállapítása nem mentes a logikai hibáktól, ezért az nem alkalmas a bűnösség tekintetében megállapozott következtetések levonására.

A fentiekkel összefüggésben a védelem kifejtette, hogy a KT1 tanúként szereplő tanú⁵¹, valamint tanú⁵², illetőleg Terhelt⁴ IV. r. vádlott szavahihetőségével szemben ésszerű kétely mutatkozik, utóbbi vádlott védencét terhelő egyes vallomásait a rendelkezésre álló cellaadatok is cáfolják, VI. r. vádlotthoz a vádiratban rögzített osztrák telefonszám semmilyen módon, illetőleg bizonyítékra támaszkodva nem kapcsolható.

A vádlottakhoz köthető telefonszámok együttmozgására vonatkozó, illetőleg az autópálya ellenőrző kapuk által szolgáltatott adatok együttesen sem jelentenek arra vonatkozóan bizonyítékot, hogy egy adott autópálya szakaszon áthaladó, adott telefonkészülékkel felszerelt, adott gépjárműben tartózkodik-e migráns személy, és ily módon elkövetésre került-e az embercsempészet bűncselekménye.

A bűnszervezetben való elkövetés feltételeinek megállapíthatóságával összefüggésben arra mutatott rá, hogy bizonyos fokú szervezettség, összehangoltság az embercsempészés tényállásának jellemzője, az eredményes elkövetéshez elengedhetetlen bizonyos szervezettség és összehangoltság, konspiráció, ez a fajta szervezettség azonban önmagában nem jelenti azt a többletet, amely a bűnszervezet megállapításának alapjául szolgálhat, másrésről minden egyes vádlottnál külön-külön kell eldönteni, hogy a végrehajtás körülményeiből következően átfogta-e a tudata azt, hogy bűnszervezet keretein belül fejt-e ki a cselekményét. Vizsgálandó, hogy az adott vádlott tudattartalma a szervezettség milyen fokát fogta át, ebből a szempontból van jelentősége annak, hogy VI. r. vádlott I. r. terheltet és a többi arab származású vádlottat nem is ismerte, velük soha nem találkozott, csak a taxis kollegákkal tartott kapcsolatot. Védencének az általa megismert körülményekből nem kellett okszerűen és szükségszerűen következtetnie arra, hogy egy jól strukturált bűnszervezet tagjaként tevékenykedik.

Mindemellett az is megállapítható, hogy jelen ügyben a konspirációs elem hiányzik a bűnszervezeti működés megállapíthatóságához.

Fentiekre figyelemmel az elsőfokú ítélet megváltoztatásának és védenccé felmentésének van helye, másodlagos indítványa pedig ugyancsak az elsőfokú határozat megváltoztatása mellett a bűnszervezetben elkövetés megállapításának mellőzésére és a kiszabott büntetés jelentős enyhítésére irányult.

A nyilvános ülésen előadott perbeszédében a VI. r. vádlott védője az írásbeli indítványának fenntartása mellett az ügyészi perbeszédre reagálva azt emelte ki, hogy 2015-16-os években korántsem az a társadalmi-politikai-gazdasági környezet állt fenn, mint jelenleg, egyáltalán nem volt világos, következetes és egyértelmű a magyar állam álláspontja a migrációval és annak kezelésével kapcsolatosan. Mindemellett ez alkalommal is hivatkozott a védencének az

elsőfokú ítélet által helytelenül feltüntetett releváns személyi körülményeire, munkahelyére és jövedelmére.

[14] VII. r. vádlott védője írásbeli beadványában az elsődlegesen felmentés, másodlagosan téves jogi minősítés és a bünszervezet megállapításának mellőzése, valamint enyhítés végett bejelentett fellebbezését és annak irányát változatlanul fenntartotta.

Elsődleges indítványa körében arra az álláspontjára utalt, miszerint kétséget kizáróan nem állapítható meg VII. r. vádlott bűnössége, a beszerzett bizonyítékok nem képeznek olyan zárt logikai láncolatot, amely a bűnösség megállapításához szükséges. Sem személyi, sem tárgyi, sem okirati bizonyítékok nem támasztják alá aggálytalanul védenca bűnösségét, aki megfelelő magyarázatot adott arra, hogy milyen körülmények között került kapcsolatba I. r. terhelttel, ez a kapcsolatfelvétel pedig semmilyen formában nem köthető a terhére rótt bűncselekményhez.

A terhelő tanúk tárgyaláson történő kihallgatására nem került sor, egy kivétellel, tanú10 tanú azonban elfogulatlan, tárgyilagos vallomástételére az eljárás során nem lehetett képes, hiszen a kitoloncolásával összefüggésben folyamatban lévő ügyében mindvégig érdeke fűződött ahhoz, hogy a magyar hatósággal együttműködő magatartást tanúsítson.

Részletes tartalmi elemzésnek is alávetve a kifogásolt tanú eljárás során tett vallomásait, a védelem arra a következtetésre jutott, hogy a nevezett tanúnak mind a védencét egyre inkább terhelő, bővülő tartalmú vallomásai, mind pedig a felismerésre bemutatás körülményei aggályosnak tekintendők, általánosságban vizsgálva pedig VII. r. vádlott védelemhez való joga sérült azzal, hogy egy olyan személy vallomása alapján került sor az elítélésére, aki az eljárás során egyetlen vádlottal sem találkozott, hozzá a terheltek kérdéseket nem intézhettek. Nevezett vallomását egyéb bizonyítékok nem támasztják alá, mi több, a többi vádlott nyilatkozata is cáfolja a tanú nyilatkozatait. A védelem szerint tanú10 az ellene indult büntetőeljárásban történő kedvező ítélet meghozatala, valamint az Olaszországba történő kiutasítása érdekében tett valótlán terhelő vallomásokat a védencére, és ezek mindvégig kellő alátámasztás nélkül maradtak.

A másodlagos indítványa körében a védelem azzal érvelt, hogy a bünszervezet feltételei közül a hierarchikus szervezettség magában foglalja az alá-fölérendeltségi kapcsolatrendszert és a pénzügyi elszámolást is, azonban az eljárás során nem merült fel adat arra, hogy védenca bárkivel ilyen viszonyban állt volna, és nem tisztázott az sem, hogy a befolyt összegekkel hogyan számoltak el a tagok egymás közt, ha erre egyáltalán sor került.

A bűnösség esetén sincs alap annak megállapítására, hogy VII. r. vádlott bűncselekményben való részvétele vagyoni haszonszerzés végett történt volna, és emellett a bünszervezet tagjaként történő részvétel sem állapítható meg bírói bizonyossággal.

Az enyhítés körében a védelem hivatkozott a terhelt büntetlen előéletére, a rendezett életviszonyaira, legális jövedelmére és lakóhelyére, a bekövetkezett jelentős időmúlásra, amelynek teljes tartamát kényszerintézkedés hatálya alatt állva töltötte, a bűnügyi felügyelet végrehajtása során a védenca által mindvégig tanúsított törvénytisztelő életmódra és más büntetőeljárás hiányára. Az elszaporodottság súlyosító körülményként történő értékelésének mellőzése mellett a védelmi indítvány az egyéniesítés követelményrendszerét ajánlotta a bíróság figyelmébe azzal, hogy a törvényszék a büntetési nem és annak mértéke meghatározása során az enyhítő körülményeket nem értékelte teljeskörűen és súlyuknak megfelelően, míg a súlyosítóknak eltúlzott jelentőséget tulajdonított.

A releváns körülmények helytálló figyelembevétele mellett az elsőfokon kiszabott szabadságvesztés büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt.

A fellebbviteli nyilvános ülésen előadott perbeszédében a védő azt emelte ki, hogy az ügyészi indítványokban nem került kifejtésre, hogy konkrétan mely súlyosító körülmények fennálltára tekintettel indítványoz szigorúbb büntetéskiszabást, erre és a többi körülményre figyelemmel a joghátrányok súlyosítása a belső arányosság elvét is sértené. A társadalomra való fokozott veszélyességet a jogalkotó már a törvényi tényállás megalkotásával és az ahhoz rendelt kiemelten súlyos szankciók meghatározásával értékelte, e tényezőnek külön súlyosító körülményként való figyelembevétele egyértelműen a kettős értékelés tilalmát sérti.

[15] VIII. r. vádlott védője a jogorvoslati kérelme írásbeli indokolásában felmentésért, valamint a minősítés megváltoztatásáért és a büntetés enyhítéséért bejelentett fellebbezését fenntartotta.

Elsődleges indítványa körében hivatkozott arra, hogy jelen eljárásban a védencére vonatkozó tényálláshoz egy korábbi ausztriai büntetőeljárás is kapcsolódott, amelyben az osztrák bíróság tanú⁴² szerepét és büntetőjogi felelősségét állapította meg. Nevezett vallomása alapján emeltek VIII. r. vádlott ellen vádat Magyarországon. Az elsőfokú ítélet szerint tanú⁴² ugyancsak a Terhelt¹ által működtetett bűnszervezet tagja volt, ez azonban ellentétes az ausztriai büntetőítélet megállapításaival, mely szerint az adott cselekményben érdekelt csoport főnöke egy olyan személy volt, aki nem azonosítható sem jelen ügy I., sem VIII. r. vádlottjával. Jóllehet az ausztriai és a magyar ügy azonos tényállást értékel, teljesen más következtetéseket von le, ennek oka, hogy a magyar hatóságok csak tanú⁴² terhelő vallomását vették figyelembe, és az ausztriai eljárásban felmerült egyéb bizonyítékokat nem.

A védelem szerint az egyéb bizonyítékok sem igazolják kétséget kizáróan védenccé bűnösségét. A lehallgatások anyagának tárgyalás részévé tételére indítványok ellenére sem került sor, így azonban nem cáfolható a vádlotti védekezés, hogy a terhére rótt cselekmények időpontjában Görögországban tartózkodott. Semmilyen közvetlen bizonyíték nincs arra vonatkozóan, hogy ő lett volna az az ember, aki az adott cselekménynél a szállítást végző sofőrt a helyszínről kimenekítette volna, illetőleg arra sem, hogy az adott szállítást hogyan, miként szervezte volna meg.

A fentiekre figyelemmel bizonyítottság hiányában kérte védenccé felmentését.

A minősítés megváltoztatása körében arra mutatott rá, hogy álláspontja szerint a bűnszervezeti elkövetésre nincs elegendő bizonyíték, nem egyértelmű, hogy VIII. r. vádlott a feltételezett magyarországi tartózkodása esetén milyen bűncselekményi körrel állt kapcsolatban. Terhelt⁸ konspirációjára a terhére rótt bűncselekménnyel összefüggésben nincsen adat, mint ahogyan arra sem, hogy tudata átfogta-e, hogy esetlegesen egy konspiratív módon működő szervezettel működik együtt.

Amennyiben VIII. r. vádlott részt vett a terhére rótt cselekményben, akkor azért vélhetően ellenszolgáltatást is kapott, ugyanakkor annak rendszeressége vagy a rendszeresség nyilvánvaló voltára védenccé esetében nem lehet megalapozottan következtetést levonni. Miután pedig a konspiráció, a hosszabb időre szervezettség és a hierarchikus felépítettség sem valósult meg a vádlott terhére megállapított tényállás alapján, tévesen történt a bűnszervezetben elkövetéssel kapcsolatos minősítés.

A védenccé terhére megállapított cselekvőséghez mérten a vele szemben kiszabott büntetés kifejezetten súlyos, a vádlott büntetlen előéletére és a jelentős időmúlásra figyelemmel letöltendő szabadságvesztés kiszabására sincs szükség, a terhelttel szemben a büntetési célok felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazásával is megvalósíthatóak.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a védő fenntartotta az írásbeli indítványában foglaltakat.

[16] Fellebbezésének írásbeli indokolásában Terhelt1 I. r. vádlott sérelmezte, hogy az elsőfokon eljáró bíróság elutasította az indítványait, amelyek a védelme érdekében fontosak, és egyúttal alkalmasak az ártatlanságának alátámasztására is.

Fentiek alapján ismételt indítványt tett a tényállás 1/10. pontjával összefüggésben tanú10 autójában elfogott 10 fő kihallgatási jegyzőkönyvének beszerzésére, továbbá az 1/18. pontban szereplő, Szlovákiában elfogott sofőrök és az általuk szállított 11 fő kihallgatásának tárgyalás anyagává tételére.

Indítványozta a tőle lefoglalt iPhone 6S telefonról készült 9000 oldalas adathalmaz megismerhetővé tételét és független szakértői vizsgálatát. Kérte tanú54 hiteles vallomásának beszerzését a német társhatóságoktól, továbbá tanú55 közvetlenség elvének figyelembevételével történő kihallgatását.

A fentiek alapján kérte ügyének Település2-n történő újratárgyalását, mert joga van ahhoz, hogy ügyében egy elfogulatlan bíró döntsön, ne az ügyész általi manipuláció határozza meg az elsőfokú ítéletet.

A fentieken túlmenően sérelmezte a terhére megállapított vagyonek Kobzás tényét és annak összecszerűségét, a rá nézve terhelő vallomást tévő személyek, tanú51, Terhelt4, tanú10, tanú54, tanú42 és tanú52 nyilatkozatai, az eljárás során tett ellentmondásos előadásai hiteltérdemlőségének megállapítását, támadta az őt érintő felismerésre bemutatásokról szóló jegyzőkönyvek tartalmát, azok valóságnak való megfelelését, cáfolta, hogy migráns személyektől pénzt kapott volna, illetőleg, hogy bármi köze lenne a terhére rótt ügyekhez. A Western Union-os pénzáttalással összefüggésben újfent hangsúlyozta, hogy a pénzt családja küldte Irakból Törökországba egy ismerősén keresztül, ennek a pénznek semmi köze nincs az embercsempészéshez, egyáltalán nem köthető bűncselekményhez.

A telefonlehallgatások és az azokról készült rendőri jelentések hibásak, tévesek, teljességgel alkalmatlanok a terhére rótt bűncselekmények elkövetésének bizonyítására.

Nem létezik olyan hitelt érdemlő bizonyíték, amely ezen bűncselekmény-sorozattal összefüggésben gépjárművek beszerzésével hozná őt kapcsolatba, nem áll rendelkezésre olyan migráns vallomás, amely szerint személyesen pénzt kapott volna ebből a körből, vagy e körben átutalással teljesítettek volna részére.

A fentiekre figyelemmel összegzően az általa kért bizonyítékok beszerzését és ügyének független bíróság általi, budapesti újratárgyalását indítványozta.

[17] Terhelt2 II. r. vádlott a fellebbezésének írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára hivatkozott, álláspontja szerint a terhére rótt bűncselekmények alátámasztására alkalmas bizonyítékok az eljárás során nem merültek fel.

Az rendszám1 forgalmi rendszámú jármű bérlésével kapcsolatban sérelmezte tanú53 tanúként történő tárgyalási kihallgatásának mellőzését, tanú38 tanú előadásainak bíróság általi értékelését, az eljárás során a hatóságok egyetlen olyan taxis vállalkozót sem tudtak bemutatni, akit személyesen vagy telefonos utasítás útján beszerzett volna, az ezzel kapcsolatos bizonyítékokat meg sem kísérelték beszerezni, a terhére rótt, 31-es körzetszámú telefonszám hozzá semmilyen módon nem köthető, ezzel összefüggésben sem a tanú51 telefonjában elmentett adatok, sem pedig Terhelt4 előadása nem jelent értékelhető bizonyítékot vele szemben.

Az 1/9. vádponttal összefüggésben arra hívta fel a figyelmet, hogy a nyomozóhatóság az eljárás során nem tudta igazolni a Település1 ingatlan eredetét, sem pedig az azzal fennálló kapcsolatát, egyébiránt a terhére rótt időszakban nem is tartózkodott Magyarországon és ezt

hiteltérdemlően igazolta az eljárás során. A fentiekkel kapcsolatos szükséges bizonyítási cselekményeket, amelyek alkalmasak lettek volna ártatlanságának bizonyítására, a nyomozóhatóság többszöri indítvány ellenére sem végezte el.

Az 1/11. vádponttal összefüggésben kiemelte, hogy egyetlen fényképen vagy kapcsolatos lehallgatási anyagban nem szerepel, a messenger üzenetekben sem történik meg a nevének még megemlítése sem, ugyanakkor tanú51ről kiderült, hogy az ügy összes érintett terheltjét megfenyegette, jóllehet ő maga kötött utólag vádalkut, valójában pedig az ő szerepét szánták neki, vele vitették el a balhét.

Hivatkozva a büntetlen előéletére, törvénytisztelő életmódjára, két kiskorú gyermek eltartására, kérte az elsőfokú ítélet felülvizsgálatát, annak hatályon kívül helyezését, és a terhére rótt bűncselekmények vádja alóli felmentését.

[18] A fellebbviteli nyilvános ülésen az utolsó szó jogán tett előadásában Terhelt3 III. r. vádlott csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Terhelt4 IV. r. terhelt kifogásolta az előéleti adatainak helytelen feltüntetését, állítása szerint vele szemben csalás miatt nincs folyamatban lévő eljárás. Megerősítette, hogy a terhére is rótt bűncselekmények elkövetése meglehetősen amatőr volt, a bűnszervezetben elkövetés feltételeinek hiányával összefüggésben is csatlakozott a védője által előadottakhoz. A személyi és családi körülményeivel kapcsolatosan kiemelte, hogy a családi kapcsolatai időközben rendeződni látszanak, hosszabb idő után most tudta felvenni a kapcsolatot a lányával, egyébiránt pedig hivatkozott arra is, hogy a romániai ügyében perújítási eljárást kezdeményezett.

Terhelt6 VI. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ugyancsak csatlakozott a védője által előadottakhoz.

[19] Az ítéltábla az előterjesztett ellentétes irányú fellebbezések tartalmára – különösen a védelmi és vádlotti jogorvoslati kérelmek irányára tekintettel -, a fellebbviteli főügyészési átiratban foglaltakra, a jogorvoslati kérelmek védők és vádlottak általi írásbeli indoklására, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alkalmazásával teljeskörűen felülbírált.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozatlansági okot, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

A fentiek szerinti teljes felülvizsgálat kiterjedt a büntetőügy valamennyi fő- és járulékos, azaz az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésére, a másodfokú bíróság emellett a bizonyítási eljárás törvényességét folyamatában is vizsgálta és kontrollálta.

A széles körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékalmaz tárgyalás anyagává tételére az eljárás során perrendszerűen sor került, az eljáró bíróság alapos tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlen volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást teljes egészében felderítette, s azt – néhány pontosításra szoruló ténymegállapítástól eltekintve – helyénvaló módon állapította meg.

Kellő mélységben foglalkozott mindazokkal a személyi, tárgyi, okirati jellegű bizonyítékokkal, amelyek az ügy meghatározó jelentőségű elemeiként alkalmasak voltak arra, hogy a törvényes bizonyítékértékelés alapjául szolgáljanak. A törvényszék az összes olyan adatot és körülményt kellő részletességgel számba vett és értékelt, amely az ügy ténybeli és

jogi megítélése szempontjából a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához hozzájárult. Részletesen értékelte és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy az egyes tényállási pontokban mire alapozta a megállapított történeti tényállást.

[20] Helytálló bizonyítékértékelése eredményeként az elsőfokú bíróság okszerűen és megalapozottan járt el, amikor a tényállás megállapítása során részint Terhelt4 IV. r. vádlott rendkívül részletes terhelő vallomásait, részben Terhelt3 III. r. vádlott önmagát és vádlottársait ugyancsak terhelő vallomásait, valamint az általa felsorolt tanúk helytállóan értékelt előadásait fogadta el ítélezése alapjául, a többi terhelt tagadásban megnyilvánuló védekezését pedig elvetette.

Egyedileg és összességében sem kifogásolható az elsőfokú bíróság azon eljárása, hogy a tanúk egy részének vallomását a tárgyalási szakban is lefolytatott közvetlen kihallgatásuk útján és eredményeképpen, míg a tanúk egy más részének nyilatkozatait felolvasással tette a bizonyítás anyagává, illetőleg a tárgyalás részévé, az ezzel összefüggő indokolása is megfelelő, utóbbi eljárásának oka az volt, hogy az érintett tanúk nem voltak elérhetőek, bizonyíthatóan külföldön tartózkodtak vagy egyéb nyilvánvaló okból a felkutatásuk és bíróság előtti kihallgatásuk rendkívüli nehézséget okozott volna, s mindez a bizonyítási eljárás jelentős elhúzódását eredményezte volna.

A büntetőeljárás szabályai szerint az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási anyag tárgyalás részévé tételével összefüggésben követett eljárási rendje, és az annak keretében végigvitt eljárási cselekményei törvényesnek minősülnek, az egyes vádlottak illetőleg terhelti védelmek által bizonyos tanúk tárgyalási szakban történő kihallgatására irányulóan előterjesztett igények teljesítésének elmaradása a már hivatkozott okból nem teszi alkalmatlanná a törvényszék által okszerűen és megalapozottan lefolytatott eljárási cselekmények eredményének ítéleti tényállás megállapítására való felhasználását, alapulvételét.

[21] A törvényszék az elsőfokú ítéletének indokolásában minden érdemi körülményre vonatkozóan részletesen elemezte a vádlotti védekezéseket, a terheltek által mind a nyomozás során, mind pedig a bírósági eljárási szakban előterjesztett vallomásait és összefüggéseit, III. r. vádlott a nyomozás során elsőként tett, a társaira is terhelő vallomást, ezt követte IV. r. vádlott sokkal részletesebb, gyakorlatilag az ismert elkövetői kört és annak szerepét felölelő vallomása, a többi terhelt azonban mindvégig következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Bizonyítékértékelése során az elsőfokon eljáró bíróság okszerűen állapította meg, hogy Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. terheltek már a nyomozás során majd minden részletében feltáró jellegű, gyakorlatilag az összes lényeges körülményre kiterjedő, saját szerepüket is feltáró beismerő vallomást terjesztettek elő a törvényes eljárás szabályainak megfelelő rendben, ennek alapján aggálytalanul megállapítható volt, hogy a terhükre rótt cselekmények elkövetésének körülményeivel, okaival, módjával összefüggésben, megfelelő részletességgel, tiszta tudatállapotban, térben és időben kellően orientáltan, az összes általuk ismert releváns körülmény tudatában tették meg a nyomozati vallomásaikat, ezen beismerő nyilatkozatukban pedig több olyan részletet is feltártak, amelyek a nyomozás akkori állása szerint nyilvánvalóan nem voltak ismertek, több érdemi körülményről a nyomozóhatóság is elsőként a nevezettek gyanúsítottai beismeréséből szerzett értesülést. III. r. vádlott a törvényszék által helytállóan értékelt vallomásai bizonyították, hogy Terhelt3 mindvégig I. r. vádlott megbízásából cselekedett, a szállított migránsok soha nem adtak neki fuvardíjat, annak összegét mindig az utóbb Terhelt1ként azonosított Név1 nevű személy adta át részére. Több esetben az összes résztvevő taxis fuvardíját egyösszegben megkapta Név1-től, és azt ő osztotta szét a társai között. Pár fuvar

lebonyolítását követően bebizonyosodott, hogy az egész folyamatot Név1 szervezi, már a bicskei felvevőhelyhez is Név1 emberei szállították a migránsokat. A Hotel nevenél mindig mások fogadták őket, de nyilvánvaló volt, hogy a migránsok csak ideiglenesen tartózkodnak a Hotel nevében, onnan rövid idő múlva tovább szállítják őket az embercsempészek.

Említést tett a Település1i ingatlanokról, amelyekkel az I. r. vádlottat is szoros kapcsolatba hozta. Pontos leírást adott Név1ről, illetőleg fényképről történő felismerés során I. r. vádlottban felismerte a Név1 nevű férfit. Vallomása több terhelttársára nézve is terhelő volt, beszámolt IV., V. r. vádlottak, valamint tanú51 közreműködéséről, említést tett az egyik elkövetésnél fontos szerepet játszó olasz felségjelzésű Opel Zafira felbukkanásáról.

[22] Terhelt4 IV. r. vádlott még a fentieknél is részletesebb, technikai eszközzel is rögzített nyomozati beismerésében részletes vallomást tett a migránsszállítások lebonyolításában való közreműködése előzményeiről, az őt a fuvarozásba bevonó személyről, a szállításokért kapott ellentételezésről, annak módjáról, a kifizető személyről, az általuk használt járművekről, a migránsszállításhoz igénybe vett gépkocsik beszerzési módjáról, a vallomása is közvetlen kapcsolatba hozta I. és II. r. vádlottakat a Település1i pihentető, köztes ingatlannal.

IV. r. vádlott nem pusztán a saját szerepét tárta fel, hanem több más vádlottra is terhelő nyilatkozatot terjesztett elő, gyakorlatilag a VII. és a VIII. r. vádlotton kívül valamennyi terhelt szerepéről, cselekvőségéről, közreműködésének formájáról említést tett, amely előadások a további vádlotti vallomásokkal, tanúnyilatkozatokkal és egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokkal való egybevetésben is megállták a helyüket. A nyomozati eljárásban fényképről történő felismerésre bemutatás során IV. r. vádlott azonosította mindazokat a személyeket, akik a különféle cselekményekben részt vettek, a vallomásában meghivatkozottak közül lényegileg minden személy beazonosítható volt Terhelt1 I. r. vádlottól Terhelt6 VI. r. vádlottig. Terhelt4 olyan részletesen tárta fel az egyes migránsszállítások útvonalait, a fuvarozás körülményeit, hogy néhány utat napra pontosan be lehetett azonosítani, az e vonatkozásban előterjesztett vallomásaiban olyan részleteket árult el az eseményekről, amelyeket csak a történetekben közvetlenül résztvevő és azt megtapasztaló személy tudhatott.

Mind III. r., mind IV. r. vádlott a tárgyalási szakban tett előadásaiban több alkalommal is kisebb módosításokat eszközölt, a szerepüket kibővítő, cselekvőségüket mentő új körülményeket adtak elő, illetőleg a fentiek szerint finomítani próbálták vallomásaikat. Az elsőfokú bíróság azonban nem támadható módon, okszerűen megindokolta, hogy nevezettek tárgyalási nyilatkozataihoz, vallomásmódosításaihoz képest mely okokból fogadta el az ítéleti tényállás alapjául a nyomozás során előterjesztett részletes és számtalan ponton egybehangzó, elkövető társaikra nézve is terhelő ténybeli beismerésüket.

Fentiek mellett még megemlítendő Terhelt6 VI. r. vádlott védekezése, a nyomozati szakban a nyomozási bíró előtt lefolytatott eljárás során elismerte a 2016. május 9-én Szlovákiában elkövetett bűncselekményben való aktív részvételét, amellyel kapcsolatban a szlovák bíróság jogerős ítéletet is hozott.

[23] A terheltektől származtatható, illetőleg a velük kapcsolatos bizonyításon túlmenően a törvényszék perrendszerűen folytatta le a bizonyítási eljárás további szükséges részecselekményeit, így részint tárgyalási kihallgatások, részint ismertetések, felolvasás útján a tárgyalás anyagává tette valamennyi releváns tanúvallomás tartalmát. A megállapított tényállást alátámasztó, hitelt érdemlő bizonyítékok körét képezte a különösen védett tanú (KT1-s), valamint az tanú11 vallomása.

KT1-es tanú III. és IV. r. vádlottak előadásaival összhangban I. r. vádlott személyében azonosította a migránsszállításokat szervező és irányító vezető személyét, illetőleg az ő hotelbeli segítőjét; feltárta II. r. vádlott szállításokban vállalt szerepét, közreműködése módját, III-VI. r. vádlottak szállításba történő bevonásának mikéntjét.

A különösen védett tanú vallomása számtalan pontban egybecsengett, illetőleg volt azonosítható Terhelt4 és Terhelt3 vallomásaival, a tanú ugyanazt adta elő a belföldi illetőleg külföldre menő szállítások résztvevőivel, a felvonulásuk, haladásuk sorrendjével, III. r. vádlott abban elfoglalt helyével, a fuvarokhoz szükséges gépjárművek beszerzésének módjával, annak finanszírozója és tényleges végrehajtói személyével, általában a rendelkezésre álló járműparkkal, azok tulajdonságaival és egyedi adataival összefüggésben is, mint a nevezett terhelték.

Ezen terhelti illetőleg tanúvallomás olyan módon voltak egybehangzóak, illetőleg olyan mértékben egészítették ki és tették teljessé egymást, amely kizárja annak lehetőségét, realitását, hogy az esetlegesen a KT1-es tanú megengedhetetlen nyomásgyakorlása és befolyása alá került III. és IV. r. vádlottak egymással is konspirálva az apróbb részletek szintjén is egybecsengető és a vádlott-társakat valótlannul beterhelő nyilatkozatok tételével a ténylegesen a KT1-es tanú által irányított bűnelkövetői csoport által megvalósított bűncselekményeket az I. r., illetőleg II. r. vádlottak szervezésében végrehajtott akciósorozatként tüntessék fel. A terhelti védelmek utóbbival kapcsolatot hipotetikus érvelése és okfejtése – miután azt hitelt érdemlő bizonyítékok nem támasztották alá – nem foghat helyt.

[24] Az tanú11 ugyancsak felolvasással a tárgyalás anyagává tett vallomása mind az embercsempész hálózat szerkezete és pontos felépítése, mind annak működési körülményei, gépjárműparkja, annak beszerzése illetőleg finanszírozásának körülményei, mind pedig a bűn kapcsolati rendszer tagjai vonatkozásában teljes egészében a Terhelt4 IV. r. terhelt, illetőleg a különösen védett tanú jórészt egybehangzó nyilatkozataival csengett egybe, így mindezek mint egymást alátámasztó, egymás bizonyító erejét fokozó bizonyítékok, megalapozottan és okszerűen képezték az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás alapját.

Az tanú11 kifejezetten nyilatkozott arról, hogy I. r. terhelt finanszírozta a gépjárműpark beszerzését, pontosan megnevezte az egyes járműveket vezető sofőröket, fényképről felismerte I. r., III. r., a Név7ként azonosított VI. r. vádlottat, és a terhelttársai telefonszámairól is tudott nyilatkozni.

[25] A vádlottak terhére értékelhető bizonyítékkör másik fontos csoportját a Hotel neve alkalmazottjainak vallomásai képezték. tanú34, tanú32, tanú35, tanú36, tanú37, tanú16, tanú17, tanú56, tanú19, tanú20, tanú21, tanú57, tanú23, tanú25, tanú26, tanú27, tanú28, valamint tanú31 ugyancsak felolvasás útján a bizonyítás anyagává tett vallomásai közül alapvetően tanú34, tanú35, tanú36, tanú37, tanú21, valamint tanú58 tanúk I. r. vádlottat érintő, illetőleg őt terhelő nyilatkozatai voltak alkalmasak a ténybeli beismerésben lévő terhelték előadásainak, illetőleg a fentebb meghivatkozott tanúvallomások tartalmának alátámasztására.

[26] A német társhatóságoktól beszerzett adatok, a rendelkezésre bocsátott okiratok tartalma alapján az is egyértelműen megállapítható volt, hogy a migránsok egyik fő szállítási központja az adott régióban a budapesti Hotel neve volt. Az ugyancsak törvényes módon a bizonyítási anyagba beemelt, német hatóságok előtt tett vallomásában tanú54 rendkívül részletes és az egyéb rendelkezésre álló adatokkal is egyeztethető tartalmú terhelő vallomást

terjesztett elő I. r. vádlottra és szerepére nézve. A közöttük aktuálisan fennálló szoros kapcsolatot a híváslisták ellenőrzése és elemzése is megfelelően alátámasztotta. Nevezettek 2016. március 27-től március 30. napjáig telefonos kapcsolatban álltak, Terhelt1 telefonjában kapcsolatként feltalálható volt tanú54 telefonszáma, adatokkal igazolt az általuk eszközölt hívások és sms küldések megtörténte. Utóbbi egymásra épülő bizonyítékok ugyancsak alkalmasak voltak annak igazolására, hogy Terhelt1 milyen tevékenységet végzett a Hotel nevenél, miként gyűjtötte össze a migránsokat, és miképpen szervezte a továbbutazásukat.

A Hotel neve embercsempészségben vitt kiemelt szerepét egyéb források, így tanú59 tanúvallomása is megerősítette. Ugyanerre a tényre szolgáltatott ugyancsak hitelt érdemlő bizonyítékot a német hatóságok által kihallgatott migránsok, így tanú60, tanú61, tanú62 vallomása, valamint tanú63 ugyancsak német hatóságok előtt tett ezzel kapcsolatos nyilatkozata.

A fentiekkel illetőleg a külföldről származó okirati bizonyítékok felhasználhatóságával összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy ezen okiratok hitelt érdemlő bizonyítékként való figyelembevételének akadálya nincs, semmi nem utalt arra, hogy manipuláltak lennének, a megküldésük hivatalos úton történt, és a fordításukra is hivatalos fordítás útján került sor, a jogsegély, illetőleg a nemzetközi bűnügyi együttműködés során, illetőleg eredményeként beszerzett adatok megfelelnek a jogszabályokban meghatározott, a SIENA rendszeren keresztül történő zárt adatközlő rendszerben küldött adatoknak. Zárt üzenetküldő rendszerről van szó, az ezzel érintett bizonyítékok hitelessége aggálytalanul megállapítható.

[27] tanú55 a Hotel neve egyik vezetője, illetőleg a szállodával alvállalkozói kapcsolatban álló cégek vezetői az embercsempészséssel összefüggésben konkrét érdemleges információval I. r. vádlott szerepére vonatkozóan sem tudtak szolgálni, tanú55 azonban megerősítette, hogy Terhelt1 beceneve Név1, ő azonban Név2nek hívta, aki a kérdéses időszakban a hotelben minden nap hétfőtől péntekig eltöltött egy rövid időt. A hotel vendégkönyvében található és Név1hez köthető bejegyzések pedig az jelentik, hogy Terhelt1 hozott a hotelba vendégeket, azoknak azonban a származási helyéről illetőleg úticéljukról nem volt biztos információ.

[28] A tanúbizonyítás kiemelkedő jelentőségű elemeként volt számba vehető az ügyben az I. r. és a VII. r. vádlottak szerepével kapcsolatban alapvető bizonyítékokat feltáró tanú10 vallomása, illetőleg az általa szolgáltatott, valamint a hozzá köthető bizonyítékok.

A tanú vallomásában részletesen beszámolt a 2016. április 16-i embercsempészség körülményeiről, az utóbb a fényképről történő felismerésre bemutatás során VII. r. vádlott személyében beazonosított Név3 nevű férfi szerepéről, a Név1rel való összeismertetése körülményeiről, illetőleg arról, hogy utóbb a megbízója egy Név8 nevű férfin keresztül fenyegette meg halálosan a börtönben. A tanú számtalan személyes adatot tudott megadni I. r. és VII. r. vádlottakról, a Terhelt1 által használt telefonszámokról, a gépkocsijának rendszámáról, VII. r. vádlott Magyarországon és Olaszországban használt telefonszámairól, illetőleg a tanú és VII. r. vádlott telefonon történő folyamatos kapcsolattartásáról az adott időszakban.

Figyelemmel arra, hogy egyrészt a tanúvallomás alapján beszerzett objektív tényadatok alátámasztották a tanú szavahihetőségét, másrészt pedig az olasz társhatóságok által rendelkezésre bocsátott okirati bizonyítékok is igazolták a tanúvallomásban foglaltak realitását, az elsőfokú bíróság okszerűen fogadta el hitelt érdemlőként tanú10 terhelő tartalmú előadásait az ítéleti tényállás megállapításánál.

A fentiekkel is összefüggésben, és az olasz hatóságok által beszerzett adatokra támaszkodva az elsőfokú bíróság helytállóan indokolta azt is, hogy a 2016. áprilisában elkövetett bűncselekménnyel összefüggésben VII. r. vádlott védekezése az aktuális hollétére vonatkozóan milyen indokokra figyelemmel nem foghat helyt, azt nem csupán a Hotel neve vendégkönyvébe tett bejegyzések, hanem az ebben az időszakban a Hotel neve környékén általa okozott baleset körülményei és adatai aggálytalanul cáfolták. Utóbbival szoros összefüggésben a balesetkor a gépkocsiban utasként helyet foglaló személy révén VII. r. vádlott egyéb módon is kapcsolható volt az embercsempészéshez.

Mindemellett az olasz bűnüldöző hatóságok által nyújtott információk alapján az adott időszakban az I. és VII. r. vádlottak közötti közvetlen, utólag megismert tartalmú szoros telefonkapcsolat meglétét igazolták a telefonlehallgatás, illetőleg a telefonlisták adatai.

A fentiek szerinti alapvető jelentőségű tanúvallomások megtételével kapcsolatosan az is megállapítható, hogy a négy tagból álló nevű tanú egyes kihallgatási jegyzőkönyveiben aláírásként szereplő eltérő névtag feltüntetések értelemszerűen nem jelentik az adott vallomások megkérdőjelezhetőségét, az egyes közokiratokból is következően a kihallgatást végző nyomozóhatóság nyilvánvalóan mindig ugyanazt a személyt hallgatta ki, a tőle származó, egybehangzó bizonyítékok hiteltérdemlőségének megkérdőjelezésére semmilyen ok nem merült fel.

[29] A tanú10 tanú által is hivatkozott Név8 nevű személy ügyben játszott szerepének tisztázása érdekében az elsőfokon eljáró bíróság több tanút is kihallgatott, így tanú45t és tanú46t, nevezettek vallomásai azonban csak azt támasztották alá, hogy a valóságban is létező Név8 nevű személy azt gondolta, hogy I. r. vádlott elvette a barátnőjét, és amiatt Terhelt1ra nézve hátrányos lépéseket is tett, valójában azonban tanú10nek semmiféle oka nem volt arra, hogy valótlannul I. r. vádlottra terhelő vallomást tegyen, különösen nem Név8-ra tekintettel, aki életveszélyes fenyegetéseket közvetített feléje. Az I. r. vádlott azon feltételezése, miszerint tanú10 azért tett rá terhelő vallomást, mert a vele addig semmilyen kapcsolatban nem álló, hozzá nem köthető Név8 nevű személy barátnőjét az I. r. vádlott elszerezte, a pusztán hipotézisen túlmenően semminemű releváns adattal, ténnyel, bizonyítékkal alá nem támasztott állítás, az erre alapozott I. r. vádlotti védekezés nem foghat helyt.

[30] Terhelt8 VIII. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény elkövetésében játszott szerepére, tevékenységére vonatkozóan alapvető jelentőségű bizonyítékot jelentett tanú42 vallomása, amelyet a törvényszék helytállóan részletezett és elemzett, az így nyert bizonyítékokat az osztrák és a német hatóságok által megküldött adatok is alátámasztják, elsősorban az adott fuvar szervezőinek, összeállítójának személyét (I. r. vádlott) illetően. Mindemellett a lehallgatási anyag is alátámasztja az I. r. vádlott szerepéről tanú42 által előadottakat, valamint az I. és a VIII. r. vádlott közötti telefonkapcsolat, és mind az I., mind a VII. r. vádlottat érintő fényképről történő felismerésre bemutatás eredménye.

Az elsőfokon eljáró bíróság részletesen beszámolt arról is, milyen bizonyítékok alapján köthető a telefonszám8 telefonszám VIII. r. vádlott személyéhez, amelyet a Szegedi Nemzeti Nyomozó Iroda előtt indult büntetőeljárásban lehallgattak. A fenti módon nyert bizonyítékok minden kétséget kizáróan bizonyítják az I. és VIII. r. vádlott kapcsolatát, VIII. r. vádlott adott, 2016. áprilisi szállításban való részvételét szervezőként, illetőleg ezzel összefüggésben I. r. vádlott szerepéről is aggálytalan bizonyítékokat szolgáltatott, miként az Terhelt8-féle szállításban résztvevő migránsok vallomása és az Opel Zafira gépjármű intézkedés alá

vételéről szóló rendőri jelentés tartalma is. Utóbbival összefüggésben a rendőrhatalóság intézkedő tagjai is kihallgatásra kerültek.

[31] Az tanú11 és Terhelt4 IV. r. vádlott kapcsolata, az általuk szolgáltatott bizonyítékok tartalma, hiteltérdemlősége tekintetében értékelte az elsőfokú bíróság tanú48, Terhelt4 élettársa vallomásait (amelyek szerint a tanú maga sem tudott arról, hogy az inkriminált időszakban az élettársát bármilyen oldalról érte volna fenyegetés vagy nyomásgyakorlás az általa megteendő vallomások elvárt tartalmát illetően), amelynek eredményeképpen helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az egyes terhelti védelmek által állított, illetőleg hipotetikus felvázolt esetleges fenyegetések és a IV. r. vádlott által megtett ténybeli beismerő vallomás tartalma között nem található kimutatható összefüggés. A fennálló körülmények tehát cáfolják, hogy az tanú11 azért tette az ismert tartalmú vallomásait, hogy azokkal Terhelt4t valótlannul általa el nem követett bűncselekmények megvalósításával vádolja.

[32] Az eljárás során a taxis társaságok vezetői, tulajdonosa és képviselője kihallgatására, illetőleg az általuk szolgáltatott bizonyítékok szabályszerű tárgyalás anyagává tételére is sor került, ezzel kapcsolatosan pedig egy olyan okirat is, amelyben a Kft1 részéről tanú53 tett nyilatkozatot, miszerint 2015 évben II. r. vádlott az rendszám2 forgalmi rendszámú taxival közlekedett. Ezzel kapcsolatosan egy párhuzamos objektív bizonyítékot is értékelt a törvényszék, miszerint II. r. vádlottat 2015. október 10-én a hajnali órákban Település3 belterületén ezzel a gépjárművel igazoltatták, miközben négy migráns személyt szállított, és a helyszínen a Kft1 alkalmazottjának mondta magát. Az elsőbírói értékelés tanú53, tanú38 és tanú49 hiteltérdemlőként elfogadott nyilatkozatainak figyelembevétele mellett arra mutatott rá, hogy az említetteken túlmenően az összes bizonyíték, így a rendelkezésre álló kapcsolódó okiratok szem előtt tartásával állapította meg, hogy melyik vádlott mikor dolgozott taxiként, illetőleg hogy az egyes migránsszállítások megvalósulhattak-e abból a szempontból, hogy az érintett vádlottak éppen dolgoztak-e.

A fenti bizonyítékok értékelésével kapcsolatos elsőbírói álláspontot az ítéltábla is osztotta, mint ahogyan azzal a ténymegállapítással is egyetértett, hogy a tanú50 tanúvallomásában foglaltak összességében sem alkalmasak azon adatok és tények bizonyító erejének megdöntésére vagy elerőtlenítésére, amelyek igazolják, hogy II. r. vádlott a terhére rótt bűncselekmények elkövetésében miképpen vett részt.

[33] Az embercsempészéshez használt járműpark egyik gépkocsijának értékesítésével összefüggésben kihallgatott tanú39, tanú40 és tanú41 tanúk vallomásai egyeztethetőek voltak az e témakörben rendelkezésre álló egyéb, a törvényszék által már értékelt bizonyítékokkal.

[34] Nem mulasztotta el az elsőfokú bíróság a Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt iPhone telefonból lementett adatok és azok kinyerésének körülményei részletes elemzését, ezzel összefüggésben sor került a nyomozóhatóság részéről tanú64 és tanú65 informatikai rendőr részletes kihallgatására is, az e körben levont elsőbírói következtetésekkel a fellebbezett határozatban írt indokokra tekintettel a maga részéről az ítéltábla is mindenben egyetértett.

[35] A fentiekben túlmenően számos más okirati jellegű bizonyíték is rendelkezésre állt a tényállás megállapításánál, így az olasz, osztrák és német, valamint szlovák

társhatóságok iratanyaga, ezen belül is az egyes vádlottakhoz köthető telefonok azonosításával kapcsolatos híváslistákkal összefüggő elemzések és jelentések, az elsőfokú bíróság által ismertetett telefonlehallgatási közlemények, az ezekkel összefüggő összefoglaló jelentésekkel, illetőleg a híváslisták elemzéséről szóló rendőri jelentésekkel, ezek mellett az elsőfokú bíróság figyelembe vette a lefoglalt és az ügyben felmerült telefonok, telefonszámok adatait, a Kft1-vel kapcsolatos iratanyag tartalmát, a gépjárműnyilvántartás adatait, valamint a Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt. által szolgáltatott adathalmazt a vádlottakhoz köthető gépjárművek mozgására vonatkozóan.

Mindemellett elemzés alá kerültek a Hotel neve vendégfoglalásával kapcsolatos jelentés, a vendégek könyv vizsgálatának eredményei, egyes érintett személyekkel szembeni korábbi eljárások és ügydöntő határozatok releváns adatai, így a Komáromi Járásbíróság és a Dunaszerdahelyi Járásbíróság ítéletei, a pénzfeladásokról szóló bizonylatok is.

[36] Mindezek mellett a törvényszék nem mulasztott el számot adni az előterjesztett bizonyítási indítványok elutasításának okairól sem. Ezek közül több előterjesztésére a másodfokú bíróság előtti eljárásban is sor került, az ítéltábla azonban az elsőfokú határozatban írtakkal egyező okokból és azonos indokolás mellett az ismételten ugyanabban a tárgykörben előterjesztett indítványok elutasításáról határozott.

[37] A fentiekre figyelemmel összességében és érdemében is helytállóan járt el a törvényszék, amikor a III. és IV. r. terheltek részletes beismerő vallomásainak alapulvételével a többi terheltek lényegileg a teljes tagadásban testet öltő védekezésével szemben az ítéleti tényállást törvényes mérlegelés útján az általa megfelelően számbavett és értékelt, egymás bizonyító erejét kiegészítő okirati bizonyítási anyagalmazra és az ezeknek megfeleltethető tanúvallomások, valamint feltáró jellegű terhelti beismerések által szolgáltatott bizonyítékokra alapította.

[38] Összességében a releváns tényállási elemekre vonatkozóan az elsőfokon eljáró bíróság mérlegelése valamennyi bizonyítékra kiterjedt, ezeket a törvényszék körültekintően elemezte, és kötelezettségeinek magas szakmai színvonalon eleget téve a szükséges részletességgel meg is indokolta, hogy az irányadó tényállást mely, egymást erősítő bizonyítékokra alapította, ebből következően a bizonyítási anyag alapos és érdemben sem kifogásolható értékelésével megfelelően eleget tett az indokolási kötelezettségének. Elemzése keretében sorra vette a rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket, azok tartalmát az elégséges mértékben ismertetve okszerű indokolással ellátva foglalt állást a hiteltérdeklőségük és a bizonyító erejük kérdésében.

Részletesen foglalkozott a védelmi oldalról felmerülő kifogások elbírálása körében felsorakoztatott érvekkel és indokokkal, az ellentétes tartalmú bizonyítékok egymásra tekintettel is történő értékelésével, megfelelően feltárva és szükség esetén feloldva a köztük mutatkozó ellentmondásokat is.

Megállapítható, hogy a megfelelően a tárgyalás részévé tett bizonyítási anyag valamennyi részletének azonos szempontú, kellő részletességgel történő megjelölése és mérlegelése mellett a fentiekben már említett módon a törvényszék indokolásában kitért arra is, hogy az ügyészség, a vádlottak, illetőleg a védők által előterjesztett indítványok mennyiben szolgálták a valósággal egyező, hitelt érdemlő ítéleti tényállás megállapíthatóságát, illetőleg azoknak mely okokból nem lehetett helyt adni. Az elsőfokú bíróság értékelő, elemző tevékenysége releváns iratellenes megállapítást nem tartalmaz, és olyan zárt logikai rendszert foglal magában, amelyet eredményesen a másodfokú eljárásban támadni nem lehet.

A fentiekhez képest a terhelteknek és védőiknek a fellebbviteli eljárás során előterjesztett és a korábbi védekezésüket megismétlő érvelése és indítványai a helytállóan rögzített, majd megfelelő logikai módszerek alapján helyénvaló módon értékelt bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, melyre azonban a Be. 593. § (2) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárásban a túlnyomó részben megalapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor.

[39] Az elsőfokú bíróság által a fentiek szerint megállapított tényállás tehát a korábban indokoltakból következően összhangban állt az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az helyesbítésre és kiegészítésre is csak annyiban szorult, hogy az ítéleti tényállásban számítási és elírási hiba okán tévesen rögzített adatok, tények és számok korrekciójaként megállapítandó, hogy az 1.11. tényállási pontban az elfogásra ténylegesen 2016. április 18. napjára virradó éjszaka került sor (nyom.iratok 3319. oldalától lefűzött ítélet IV. tényállási pontja), az 1/18. tényállási pontban, annak 9. sorában a Dunaszerdahelyi Járásbíróság 1T/93/2016. számú ítélete alapján nem Név4, hanem Név5 elfogására és elítélésére került sor (nyom.iratok 3283. oldal), I. r. vádlott a szervezésért az 1/6., 1/8., 1/10., 1/12-14., 1/16-18. pontjaiban rögzítettek alapján 2.618.016,- forintnak megfelelő összegű eurót kapott a migráns személyektől, míg az 1/1., 1/2., 1/4., 1/5., 1/7., 1/9., 1/11., 1/15. tényállási pontokban az általa a bűnszervezet működtetésére fordított összeg 3.570.709,- forint, azaz együttesen I. r. vádlott az ítéleti tényállásban rögzített cselekményeivel 6.188.725,- forint összeggel gazdagodott.

Mindemellett az ítéleti indokolás személyi része azzal egészítendő ki, illetőleg helyesbítendő, hogy Terhelt1 I. r. vádlottnak 2022. november 26. napján Név6 utónevű gyermeke született, VI. r. vádlottnak pedig a Kft2.-nél áll fenn munkaviszonya 2019 évtől, a havi jövedelme 340.000,- Ft.

[40] A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerinti kiegészítéssel, helyesbítéssel és pontosítással került összhangba az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az további korrekcióra nem szorult, így az ítéltábla Be. 593. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a helyesbített és pontosított tényállás alapján bírálta felül a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot.

[41] Az utóbbiak szerint megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a terheltek bűnösségének fennálltára, büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságára, a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes, egyúttal az elsőfokú bíróság helytálló módon helyezkedett arra az álláspontra, hogy a terheltekkel szemben az elkövetéskor hatályban lévő Btk. szabályai alkalmazásának van helye.

Indokolásában a törvényszék helytállóan vázolta a bűnszervezet fogalmában időközben bekövetkezett változásokat, annak fogalmi ismérvei módosulását, és egyúttal helyesen helyezte elemzésének fókuszába annak a kérdésnek a vizsgálatát, hogy az elbíráláskor hatályban lévő szabályozás szerint megállapítható-e a vádiratban rögzített bűnszervezeti elkövetés a vádlottak terhére. Ebben a körben okszerűen mutatott rá, hogy amennyiben a szigorúbb feltételeket támasztó, azaz a terheltekre nézve kedvezőbb elbírálást biztosító új szabályozás szerint a vádlotti elkövetés nem meríti ki az új fogalmi ismérveket, akkor nyilvánvalóan az új szabályozás a számukra kedvezőbb, azaz az elbíráláskor hatályban lévő Büntető törvénykönyv alkalmazásának van helye. Ezen túlmenően nyilvánvalóan azt is vizsgálni kellett, hogy az elkövetéskor hatályban lévő Büntető törvénykönyvbeli szabályozás szerint a bűnszervezet fogalmi elemei együttesen megvalósultak-e a vádlottak

vonatkozásában. A törvényszék mindkét kérdést helyénvaló módon igenlően válaszolta meg, ebből következően az elkövetéskor hatályban lévő Büntető törvénykönyv rendelkezései, mint enyhébb elbírálást biztosító szabályozás kerülhetett alkalmazásra a terheltekkel szemben.

[42] Az I. r. vádlott által hosszabb időre létrehozott bűnszervezet hierarchikus szervezettségével összefüggésben az elsőfokú bíróság meggyőzően mutatta be és elemezte a szervezet egymásra épülő rétegződését, szintjeit, egészen a migránsok utaztatását illetőleg szállítását külföldön végző és koordináló személyektől, valamint a magyarországi menekülttáborokban a tovább utazni szándékozó migránsokat felkutató, toborzó és őket a megfelelő információkkal ellátó, ún. juhászoktól a kizárólag a belföldi vagy éppen a külföldi vonatkozású utak lebonyolításában közreműködő sofőrökön, alkalomadtán taxisokon keresztül a pusztán a szállítások koordinációját, esetlegesen a járműoszlop felvezetését végző emeltebb szinteken, illetőleg a kizárólag a sofőröket szerző, szervező, irányító középvezetői rétegen át, a felsőbb, utasítást kiadó szintekig, illetőleg magának a bűnszervezetnek az irányítójáig.

Helytálló megállapítás, miszerint a hierarchikus szervezettség nem jelenti önmagában valamennyi, a bűnszervezetben résztvevő személy adott hierarchiában elfoglalt pontos helyének megállapíthatóságát, illetőleg aggály nélküli tisztázottságát, jelen esetben is áll rendelkezésre olyan adat, amely egyetlen személy szervezői, koordinálói, legfőbb irányítói szerepére utal a feladatmegosztási folyamatban, az I. r. vádlott által felépített rendszert azonban egyértelműen a viszonylag szigorúan és pontos cezúrák mentén behatárolt rétegződés és ezen alapuló alá- és fölérendeltségi viszonyok jellemezték.

A bűnszervezetben elkövetésért való felelősséget nyilvánvalóan akkor is meg lehet állapítani, ha egyes elkövetők csak alkalomszerűen, egyetlen, akár tettesi, akár részesi cselekménnyel közreműködnek az elkövetésben oly módon, hogy tudatuk átfogja a bűnszervezet objektív elemeit, ezért az e szerint minősülő elkövetésben VII. és VIII. r. vádlottak, illetőleg a bűnszervezetet irányító és annak felsőbb szintjeihez tartozó személyeket akár nem is ismerő, velük kimutatható kapcsolatot nem is ápoló V. és VI. r. vádlottak felelőssége is megállapítható.

Az adott bűnkapcsolati rendszer szervezettségére az is jellemző, hogy a juhászokon és a fentebb felsorolt szinthez tartozó személyeken túlmenően külön-külön embereket foglalkoztatott a migránsok belföldi pihentető helyeken történő tartózkodásának megszervezésére, külön emberek voltak megbízva a Hotel neve szállodánál az odaérkező migránsok fogadására és elszállásolására, ebből következően a feladatmegosztás a szervezeten belül kifejezetten magas szintű volt.

Ugyanígy a bűnszervezet működésével összefüggésben befolyó pénzeszközök elosztására is sok esetben szervezeten került sor.

[43] A bűnszervezetnek az eljárás során valamennyi védelem által vitatott fogalmi kritériuma a korábbi összehangoltságot jelentősen felülmúló szervezettséget feltételező konspiratív működés. Az ezzel összefüggésben a törvényszék által felhozott érveléssel az ítéltábla minden vonatkozásban egyetértett, a magasabb szintű, titkos szervezettségnek kétségtelenül részeleme az a jelenség, hogy a bűnszervezet irányítója, illetőleg az egyik vezetői szintjén elhelyezkedő VII. r. vádlott akár több álnevet is használt, több telefonszámon tartott kapcsolatot az alsóbb szintekkel, a végrehajtói szint emberei pedig nem pusztán csak titkos szavakat, virágnyelvet használtak a migránsok felvételének, illetőleg kitételének jelzésére, hanem ténylegesen többféle módon kommunikáltak, felvezető járművek alkalmazásával kísérelték meg minimálisra csökkenteni a lebukás veszélyét, a migránsok

országban való átutaztatásához különféle pihentető helyeket használtak, e körben különböző ingatlanok felett szerezték meg a rendelkezési jogosultságot, titkos gépjárműparkot létesítettek, amelyben a vezetői réteg minden esetben megkísérelte eltitkolni a személyazonosságát. Rá kell mutatni arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem csupán a fentiekkel indokolta a konspiratív működés megállapíthatóságát, hanem részletesen elemezte, hogy a bűncselekményből származó előny szervezeti felosztása miként történt, erre vonatkozóan elsősorban III. és IV. r. vádlottak, valamint a különösen védett tanú és tanú10 vallomása szolgáltatott kellő alapot és bizonyítékot.

Miután tehát a bűnszervezeti elkövetés valamennyi feltétele mindegyik terhelt esetében fennállt, okszerűen került sor az ilyen módon való elkövetés elsőbírói megállapítására.

[44] Az 1/18. tényállásban rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a 2016. május 8. napjáról 9. napjára virradó éjszaka történt szállítás vonatkozásában a Dunaszerdahelyi Járásbíróság Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. vádlottakat a 2016. augusztus 31. napján jogerőre emelkedett 1T/93/2016. számú ítéletével már büntetőjogi felelősségre vonta.

A Kúria egyedi ügyben hozott, Bfv.579/2021/17. számú végzésében részletesen foglalkozott a külföldi ítélettel érintett, egységet képező bűncselekményekkel összefüggésben a tettazonosság és az ítélt dolog összefüggésével, amely körben felhívta az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2027. évi CXXXIV. törvény 167. § (2) bekezdését, amely 2022. március 1-i hatállyal a Be. 4. §-ába iktatta annak (7a) bekezdését, melynek értelmében, ha az elkövető több vagy tartós cselekménye egy bűncselekményt valósít meg, vagy több bűncselekmény a Btk. rendelkezése alapján egy bűncselekményt valósít meg, a (7) bekezdés nem akadályozza az olyan cselekmény miatt a büntetőeljárás megindításának és lefolytatásának, amelyet a (7) bekezdésben meghatározott tagállami határozatban szereplő tényállás nem tartalmaz. A Be. 4. § (7) és (7a) bekezdései alapján tehát rögzíthető, hogy az ítéleti tényállás 1/18. pontjában írt külföldi elítélés nem képezi akadályát IV., V. és VI. r. vádlottak egyéb ítéleti tényállási pontokban foglaltakkal összefüggő bűnössége megállapításának, illetőleg az 1/18. tényállási pontban rajtuk kívül egyéb terheltek büntetőjogi felelőssége megállapításának.

[45] A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálatánál az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számbavett és értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, az e körben elvégzett elsőbírói értékelő tevékenység csak annyiban szorult korrekcióra, hogy I-VI. r. vádlottak vonatkozásában további súlyosító körülményként értékelendő a társtettesként, folytatólagosan történő elkövetés, míg VII. és VIII. r. vádlottak tekintetében ugyancsak a társtettesességben történt megvalósítás.

Az elszaporodottság súlyosító körülményként történt értékelésével összefüggésben a másodfokú bíróság osztotta az elsőbírói álláspontot azzal, hogy a jelen ügy tárgyát képező cselekménysorozattal érintett elkövetési időszakban az embercsempészés bűncselekményének országos és különösen helyi, regionális szinten történő elszaporodottsága kifejezetten jelentős volt, ennek időközben az objektív körülmények miatti mérséklődése nyilvánvalóan nem írható a vádlottak javára, és nem oltja ki ezen, az elkövetéskor és az elbíráláskor is jellemző jelenség súlyosító erejét, nyomatékát.

Meg kell jegyezni, miszerint azt a körülményt, hogy az embercsempészésnek az elmúlt években rendkívül megnőtt a társadalomra veszélyessége, az elsőfokú bíróság nem értékelte külön súlyosító körülményként, csupán figyelembe vette a büntetés kiszabásánál, e körben alkalmazta a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglalt büntetéskiszabási alapelveket, és a büntetési cél szem előtt tartása mellett a büntetést többek között a bűncselekmény tárgyi súlyához is

igazította az egyéb enyhítő és súlyosító körülmények figyelembevétele mellett. Erre figyelemmel a nagy tárgyi súly, illetőleg a megnövekedett társadalomra veszélyesség szem előtt tartása a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem sértette a kétszeres értékelés tilalmát.

[46] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során pontosan rögzítette vádlottanként az irányadó büntetési tételkeretet és annak középértékét, amelyhez képest kellett a tárgyi súlyt, a társadalomra veszélyességet és az egyéb bűnösségi körülményeket értékelni. Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróságnak a büntetőeljárás elhúzódásával, a jelentős időmúlással, valamint mindennek a nyomatékával kapcsolatos álláspontját, ezen körülményt nyilvánvalóan jelentős súllyal kellett az enyhítő körülmények sorában figyelembe venni.

A felülbírálat során az ítéltábla egyetértett a törvényszék azzal kapcsolatos érvelésével is, miszerint különös tekintettel a jelentős időmúlásra, valamennyi vádlott esetében a velük szemben irányadó középértéket el nem érő büntetés kiszabása elegendő a büntetési célok eléréséhez, ugyanakkor I. r., II. és V. r. vádlottak vonatkozásában – a bűnszervezetben betöltött szerepükre, a bűnösségük fokára és V. r. vádlott esetében az ítélet belső arányaira is tekintettel – az elsőfokon kiszabott szabadságvesztés büntetések lényeges súlyosbítása indokolt, ugyanis a jogszabályban rögzített kétirányú büntetési cél és a terhükre rótt bűncselekmények visszaszorítása csak jelentősebb súlyú joghátrányok alkalmazásával érhető el. Mindemellett V. és VI. r. vádlottak esetében – a bűnszervezeti hierarchiában betöltött csekélyebb szerepükre és bűnösségük kisebb voltára figyelemmel – okszerűen látott lehetőséget a törvényszék a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltak alkalmazásával a irányadó büntetési tételkeretnél enyhébb joghátrány alkalmazására.

[47] A rendelkezésre álló iratanyag alapján megállapítható, hogy téves számítás, illetőleg elírások folytán az elsőfokú ítélet több vádlott esetében helytelenül tünteti fel az általuk előzetes fogvatartásban, illetőleg bűnügyi felügyeletben töltött időt, azoknak kezdő illetőleg végső időpontjait. Terhelt1 I. r. vádlott ténylegesen 2020. január 30. napjáig volt előzetes letartóztatásban, és csak az azt követő naptól állt bűnügyi felügyelet hatálya alatt, Terhelt4 IV. r. vádlott ténylegesen 2020. január 18. napjáig állt bűnügyi felügyelet hatálya alatt, Terhelt7 VII. r. vádlott 2020. január 30. napjáig volt letartóztatásban, az azt követő naptól pedig bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt, míg Terhelt8 VIII. r. vádlott 2020. október 16. napjától 2021. május 25. napjáig volt bűnügyi felügyelet alatt, azt követően már más ügyben előzetes fogvatartás hatálya alatt állt. Minderre figyelemmel a nevezett vádlottak tekintetében az ítélet fejrésében szereplő adatok pontosítása mellett az immár helyesbített adatok alapulvételével kellett az előzetes fogvatartás és a beszámítható bűnügyi felügyelet kiszabott szabadságvesztésekbe történő beszámítása tárgyában rendelkezni.

[48] A bűnügyi előéletet tartalmazó központi nyilvántartás adatai alapján Terhelt1 I. r. és Terhelt8 VIII. r. vádlottak oltalmazott jogállása passzívált, erre figyelemmel megállapítható, hogy a Btk. 59. § (1) bekezdése, valamint (4) bekezdés b) pontja alapján a kiutasítás mellőzésének ezzel összefüggő indokai az ő tekintetükben nem állapíthatóak meg.

A Btk. 59. § (4) bekezdés b) pontja értelmében azzal szemben, aki Magyarország területén jogszerűen tartózkodik és a családi élet tiszteletben tartásához való joga sérülne, csak 10 évi vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén lehet helye kiutasításnak, feltéve, hogy az elkövetőnek az országban tartózkodása a közbiztonságot jelentősen veszélyeztetné.

Tény, hogy I. r. vádlott a büntetőeljárás során egy magyar állampolgárral házasságot kötött, 2022. novemberében pedig gyermeke is született, mindemellett úgy kell tekinteni, hogy Magyarország területén jogszerűen tartózkodik, és a fentiek miatt a kiutasítással a családi élet tiszteletben tartásához való joga is kétségek nélkül sérülne, ugyanakkor a terheltet a bíróság jogerősen 15 évi fegyházbüntetésre ítélte, és aggálytalanul megállapítható, hogy elsősorban a külföldi bűnelkövetőkkel illetőleg bünszervezetek tagjaival fenntartott kapcsolatrendszer, az általa irányított bünszervezet nemzetközileg is szerteágazó kapcsolatai okán, az ezzel összefüggő kiemelkedő szintű társadalomra veszélyesség miatt Magyarország területén tartózkodása nem kívánatos, az a közbiztonságot a továbbiakban jelentősen veszélyeztetné.

VIII. r. vádlott vonatkozásában pedig a Btk. 59. § (4) bekezdés a) és b) pontjában szabályozott, a kiutasítás mellőzésének alapjául szolgáló okok egyike sem áll fenn, így a vele szemben alkalmazott jelentősen csekélyebb súlyú joghátrány mellett is az állapítható meg, hogy a Be. 59. § (1) bekezdésében foglaltak szerint Magyarország területén tartózkodása nem kívánatos.

[49] Mindenben oszttva a fellebbviteli főügyészség erre vonatkozó indítványában foglaltakat, a másodfokú felülbírálat eredményeként az ítéltábla is úgy ítélte meg, hogy az elkövetéskor hatályos anyagi jogi szabályok alapján Terhelt1 I. r., Terhelt7 VII. r., valamint Terhelt8 VIII. r. vádlottak vonatkozásában a közügyektől eltiltás mellőzése indokolt, ezen joghátrány alkalmazása velük szemben szükségtelen és indokolatlan, a párhuzamos végrehajtás miatt a kiutasított terheltek mellékbüntetéssel sújtása értelmét veszti.

[50] Az elsőfokú bíróság által elrendelt vagyonelkobzásokkal összefüggésben megállapítható, hogy I. r. vádlott az ítéleti tényállás 1/6., 1/8., 1/10., 1/12-14. és 1/16-18. pontjaiban foglaltakkal összefüggésben legalább 2.618.016,- forint bevételre tett szert az embercsempészéssel összefüggő tevékenysége ellenértékeként, a többi vádpont vonatkozásában ilyen összecszerűség konkrétan ugyan nem határozható meg, figyelemmel azonban arra az ítéleti tényállásban helytállóan rögzített megállapításra, miszerint utóbbi tényállási pontok esetén I. r. vádlott legalább olyan összeggel gazdagodott, mint amit továbbadott, azaz amely összegeket a bünszervezet működtetésére fordított, összességében – az összeadási hibák, illetőleg elírás kiküszöbölése mellett – 6.188.725,- forintban volt megállapítható a terhelt által elért vagyongyarapodás minimális összege.

VI. r. vádlottal szemben az V. r. vádlott esetében az ítéleti tényállás 1/14., 1/16. és 1/17. pontjaival összefüggésben megszerzett vagyongyarapodás mértéke az elsőfokú bíróság által megállapított összeget, 218.259,- forintot tesz ki, ennek módosítására, pontosítására az ítéltábla nem látott indokot.

[51] Egyetértve a fellebbviteli főügyészség vonatkozó indítványával, az ítéltábla az I. r., a III. r., a IV. r. és a VI. r. vádlottaktól az eljárás során lefoglalt mobiltelefonok és GPS-ek tekintetében a Be. 323. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a lefoglalás megszüntetése mellett azok bűnügyi költség és elrendelt vagyonelkobzás biztosítására történő visszatartásáról, a terhelteknek kiadni rendelt SIM kártyák és memóriakártyák vonatkozásában pedig megállapította, hogy azok a bűnügyi iratok részét képezik.

[52] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 599. § (2) bekezdés a) pontja szerinti nyilvános ülés keretében elbírálv a előterjesztett fellebbezéseket, a jogorvoslati kérelmekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, Terhelt1 I. r.

vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét 15 évre súlyosította, egyúttal a vádlottat Magyarország területéről a maximális, 10 évi tartamra kiutasította, a Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 8 év 6 hónapra súlyosította, a Terhelt5 V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 év 9 hónapra súlyosította, Terhelt8 VIII. r. vádlottat 5 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte, Terhelt1 I. r., Terhelt7 VII. r. vádlott, illetőleg Terhelt8 VIII. r. vádlott vonatkozásában a közügyektől eltiltásra vonatkozó elsőfokú rendelkezést mellőzte, I. r., IV., VII. és VIII. r. vádlottak tekintetében pontosítva az előzetes fogvatartással kapcsolatos adatokat, ezzel összefüggésben a letartóztatásban, illetőleg releváns bűnügyi felügyeletben töltött idő pontosított beszámításáról is rendelkezett, az I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás összegét az ítéleti tényállásban szereplő összegek figyelembevételével korrigálta, és a fentebb már indokoltak szerint az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsára vonatkozó rendelkezéseket is helyesbítette.

[53] Az elsőfokú bűnügyi költségekre vonatkozó rendelkezésekkel összefüggésben megállapítható, hogy a tételek bejegyzésére több esetben tévesen került sor, mind például a 133. tételszám, amelyhez 33.250,- forint került bevezetésre, ugyanakkor a 157. sorszám alatti végzésében a bíróság akként rendelkezett, hogy 113.900,- forint fordítással kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a 133. tételszám alá jegyzi be, ugyanakkor a 164. sorszámmal a bíróság szintén 133. tételszám alá rendelte bejegyezni a kiutalni rendelt 33.254,- forint fordítási díjat.

Összességében a fenti 113.900,- forint fordítási díjat a bűnügyi költségjegyzék nem tartalmazza, a tételjegyzékbe bejegyzett, de nem teljes bűnügyi költség összege 20.844.133,- forint, a bíróság viszont összesen 20.389.246,- forint összegről rendelkezett, az eltérésnek pedig semmilyen okát nem adta. Miután pedig nem lehetett megállapítani a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy a tételjegyzékbe pontatlanul bejegyzett, de nem teljes bűnügyi költség összege és az elsőfokú bírósági rendelkezéssel érintett bűnügyi költség összegének eltérése mely okokra vezethető vissza, ennek vizsgálata pedig a büntetőeljárás jelentős elhúzódasához vezetne, a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést mellőzte, és felhívta a Tatabányai Törvényszéket az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

[54] A másodfokú bíróság egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával helybenhagyta azzal, hogy pontosította az I. r. és VIII. r. vádlottak tartózkodási helyének megjelölését, illetőleg III. r. vádlott személyazonosítással kapcsolatos adatait.

[55] Az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján rendelkezett az I. r. vádlott vonatkozásában az általa az elsőfokú határozat kihirdetésétől a másodfokú határozathozatal napjáig bűnügyi felügyelet hatálya alatt, illetőleg előzetes fogvatartásban töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása tárgyában, továbbá a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegéről és viseléséről azzal, hogy a IV., V. és VII. r. vádlottak jogi képviselővel felmerülő költségeket az érintett terhelteknek kell viselniük, míg a fennmaradó 184.856,- forint fordítási díjat a magyar állam viseli.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Péntek László s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2022. március 31. napján kelt 17.B.203/2018/720. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. január 25.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke